

2003:58

Interpellation av Mikael Söderlund (m) om eurons betydelse för Stockholms tillväxt

Det var en stad på frammarsch som den socialdemokratiskt ledda vänstermajoriteten tog över i Stockholm efter valet 2002. Socialbidragsberoendet hade under de föregående åren minskat med nära 50 procent och arbetslösheten med 40 procent. Inte på 25 år har bostadsbyggandet varit så omfattande som 2002. Under den borgerliga mandatperioden satsades tre miljarder kronor extra satsades på de prioriterade områdena skola, äldreomsorg och handikappomsorg under den förra mandatperioden, samtidigt som man genom att prioritera kärnverksamheten och konkurrensutsättning lyckats sänka skatten fyra år i rad och ändå nå ett stort överskott i finanserna.

Idag, mindre än ett år senare, är bilden en annan. De senaste rapporterna över den ekonomiska utvecklingen i Stockholm är ingen munter läsning. Att tillväxten har avstannat märks inte minst av att arbetslösheten har ökat kraftigt i Stockholm,. Samtidigt har antalet varsel nästan fördubblats jämfört med samma tid förra året. Siffror från Jobs and Society NyföretagarCentrum visar vidare att andelen nyregistrerade företag per tusen stockholmare är den lägsta sedan 1998. Då som nu var det socialdemokraterna som styrde i stadshuset. Dessutom fortsätter nyföretagandet att minska. Men situationen är tuff även för befintliga företag. Det framgår av att antalet konkurser i Stockholms län har ökat med nästan en tredjedel.

Dagens dystra ekonomiska läge kan självklart till viss del förklaras av den internationella konjunkturen. Men samtidigt är utvecklingen i Stockholm oerhört mycket sämre än i övriga Sverige. Ansvaret för detta faller tungt på den politik den nuvarande socialdemokratiskt ledda majoriteten för. Trots den sämre ekonomiska utvecklingen i Stockholm är majoritetens förslag till budget för 2004 oroväckande tom på förslag som kan leda till ökad tillväxt i Stockholm. Tvärtom för man en politik på område efter område är direkt tillväxtfientlig.

I höst ska Stockholm och Sverige ta ställning till om vi ska införa euron eller inte. Att euron införs är av avgörande betydelse för vår framtida tillväxt

och ekonomiska välstånd. Inte minst för Stockholm som är – om kanske inte en världsstad – så i vart fall en stad i världen. Tusentals människor från hundratala länder besöker staden varje år. Ofta i arbetet, annars på semester. Ibland både och. Ett nej till euron vore ett allvarligt hinder för Stockholms besöksnäring i framtiden.

Men det är inte bara den näringen som berörs. Genom den gemensamma valutan euron integreras finansmarknaden i Stockholm. För de många företag i Stockholm som är verksamma inom de finansiella marknaderna vore ett fortsatt svenskt utanförskap en allvarlig konkurrensnackdel som riskerar tvinga dessa företag att söka sin framtid på annat håll. En sådan utveckling vore ett oerhört allvarligt hot mot förverkligandet av visionen av Stockholms som ett finansiellt centrum i nordeuropa.

I den nuvarande majoriteten är såväl miljöpartiet som vänsterpartiet uttalade motståndare till ett införande av euron. Till min förvåning har jag även konstaterat att trots att socialdemokraterna tagit ställning för ett ja till euron, så är fem av sex socialdemokratiska borgarråd negativa eller tveksamma till om de vill införa euron.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga ansvarigt borgarråd följande:

1. Vad är Din bedömning vad gäller framtiden för Stockholms besöksnäring av att Sverige väljer att inte införa euron?
2. På vilket sätt gynnas förverkligandet av visionen om Stockholm som ett finansiellt centrum i nordeuropa av Sverige väljer att inte införa euron?
3. Ska man tolka majoritetsborgarrådets inställning i eurofrågan som att förverkligandet av denna vision inte längre är en prioriterad fråga?

Stockholm den 14 maj 2003

Mikael Söderlund